

SXEDIO.38P

1.5.1958: Ο ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΓΙΩΡΚΑΤΖΗΣ ΔΡΑΠΕΤΕΥΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΙΑ ΤΡΙΤΗ ΦΟΡΑ

Όπως και στις άλλες δυο προηγούμενες περιπτώσεις που είχε καταλήξει στα κρατητήρια των Αγγλων, έτσι και τώρα ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, δεν τάβαλε κάτω. Στρώθηκε στη δουλειά για να βρει τρόπο για να αποδράσει.

Ο Γιωρκάτζης επιδίωξε και πάλι το κόλπο του Νοσοκομείου αλλά οι Αγγλοι δεν γελάστηκαν αυτή τη φορά.

Γράφει ο Πέτρος Στυλιανού στο αφήγημά του για την Εποποιΐα των Κεντρικών Φυλακών:

"Το Φθινόπωρο του **1957** ο ωτορινολαρυγγολόγος κ. Τζιρκώτης επεσκέφθη τις Κεντρικές Φυλακές για να υποβάλει σ' επιτόπια ιατρική εξέταση τους πολιτικούς καταδίκους που παραπονούνται πως υπέφεραν από παθήσεις της ειδικότητας του. Πράγματι ο γιατρός τους εξέτασε, για να διαπιστώσει πως μερικοί, όπως Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, Φειδίας Συμεωνίδης και Μιχαλάκης Παρίδης έπρεπε να μεταβούν στον ειδικό θάλαμο του Γενικού Νοσοκομείου για να υποβληθούν σε εγχείρηση ή περαιτέρω θεραπεία.

"Τούτο παρείχε μια θαυμάσια ευκαιρία στους πολιτικούς καταδίκους να προωθήσουν κι' από εκεί σχέδια ατομικής απόδρασης.

"Μόνο που στην περίπτωση του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη, η απάντηση ήρθε αρνητική και δεν του επέτρεψαν να μεταβεί στο Γενικό Νοσοκομείο. Μάλλον οι αρχές θα φοβήθηκαν από το ενδεχόμενο νέας απόδρασης του... Έτσι ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης υποχρεώθηκε να παραμείνει στο Νοσοκομείο των Φυλακών".

Στο βιβλίο "Πολύκαρπος Γιωρκάτζης", ο Χουντίνι της ΕΟΚΑ των Παναγιώτη Παπαδημήτρη και Ανδρέα Νεοφύτου αναφέρονται τα ακόλουθα σχετικά με τα νέα

σχέδια του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη για απόδραση:

Η έγνοια του Γιωρκάτζη ήταν όμως ο αγώνας που συνεχιζόταν σκληρός. Διαμήνυσε στο Διγενή:

- Μελετώ και οργανώνω την απόδραση μου. Είναι δύσκολα τα πράγματα, αλλά θα τα καταφέρουμε.

Παράλληλα ειδοποίησε τα στελέχη του τομέα Λευκωσίας:

- Να είστε έτοιμοι για το ενδεχόμενο απόδρασης μου και να ετοιμάσετε σχέδια παραλαβής μου.

Ο Γιωρκάτζης δεν είχε μεγάλη επαφή με τους συναγωνιστές του και τους συνεργάτες του. Ο μόνος χρόνος που προσφερόταν ήταν τα πέντε με δέκα λεπτά που τους άφηναν ελεύθερους για να μεταβούν στο αποχωρητήριο. Εκεί με πολλά συνθηματικά και κινήσεις, παρά με λόγια, αντάλλασαν απόψεις για σχέδια απόδρασης τόσο του ιδίου όσο και άλλων κρατουμένων.

Επίκεντρο ήταν ο χώρος του μαγειρείου όπου βρισκόταν ο Χριστάκης Αντωνίου Κίτσιος, ο άνθρωπος που είχε βοηθήσει τους Παναγιώτου και Ολύμπιο μέσω του αυτοκινήτου του εφοδισμού.

Με τη διαφορά όμως ότι τη φορά αυτή θα χρησιμοποιείτο ένα άλλο μεταφορικό μέσο- το αμάξι που σερνόταν από άλογο και μετέφερε τα σκύβαλα των φυλακών. Αγωγιάτης ήταν ο κοινός κατάδικος Βλαδίμηρος από την Πάχνα Λεμεσού. Ο αγωγιάτης αυτός αποτελούσε και τον ταχυδρόμο των φυλακισμένων. Σε ειδικό μέρος στο αμάξι, κάτω από ένα μετακινούμενο ξύλο τοποθετούνταν τα μηνύματα τόσο από την ΕΟΚΑ όσο και από τους ίδιους τους κρατουμένους.

Ο Αντωνάκης Σολομώντος θυμάται ότι μόλις έφθανε ο αμαξάς ο ίδιος άρχιζε συνήθως να σκουπίζει και να πλησιάζει το αμάξι και σε κάποια στιγμή που του προσφερόταν ψήλωνε το μετακινούμενο ξύλο, έπαιρνε το μήνυμα που ήταν συνήθως ένα κομμάτι χαρτί με λίγες λέξεις και τοποθετούσε στην κρύπτη το δικό του.

Έτσι γινόταν η επαφή με τους έξω, χωρίς να είναι η μόνη.

Ο Γιωρκάτζης είχε μελετήσει τα πάντα και κατέστρωσε με τους συνεργάτες του το σχέδιο απόδρασης του που πρόβλεπε όπως κρυφθεί κάτω από τα σκύβαλα κι έτσι αθέατος να βγει από τις φυλακές.

Ήταν ένας καλός τρόπος απόδρασης, κατά την κρίση του Γιωρκάτζη, αλλά απαιτούσε συγχρονισμό, κι επικίνδυνες κινήσεις. Αποτυχία του σχεδίου θα οδηγούσε μέχρι και στο θάνατο του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη.

Όμως ο Γιωρκάτζης ήταν αποφασισμένος να προχωρήσει και να εκμεταλλευθεί και την παραμικρή δυνατότητα που προσφερόταν. Αυτή την τακτική είχε χρησιμοποιήσει σ' όλη του τη ζωή και μετέπειτα. Έκανε την ελάχιστη πιθανότητα δυνατότητα και προχωρούσε χωρίς να γνωιάζεται για τη ζωή του. Η τόλμη του ήταν μοναδική.

Το επικίνδυνο του εγχειρήματος- πέραν της πιθανότητας να συλληφθεί ενώ θ ανέβαινε στο αμάξι για να κρυφθεί κάτω από τα σκύβαλα- συνίστατο στο γεγονός ότι μετά που θα φορτώνονταν τα σκύβαλα, ένας Άγγλος χρησιμοποιούσε μια μεγάλη σιδερένια σμίλα σ' όλα τα σημεία του αμαξίου για να βεβαιωθεί ότι θα σκοτωνόταν οποιοσδήποτε τολμούσε να κρυφθεί κάτω από τα σκύβαλα μέσα στο αμάξι.

Οποιοσδήποτε κρυβόταν θα σουβλιζόταν κυριολεκτικά ζωντανός. Όμως ο Γιωρκάτζης αποφάσισε να το διακινδυνεύσει. Κι έδωσε οδηγίες στους συντρόφους του ν αρχίσουν τις παρατηρήσεις.

- Δεν μπορεί, κάπου θα υπάρχει ένα κενό στο όλο σύστημα, τους είπε.

Οι σύντροφοι του στρώθηκαν στη δουλειά.

Αρχισαν, αφηγείται ο Κίτσιος, τη συστηματική καταγραφή και παρακολούθηση όλων των κινήσεων όσων αναμιγνύονταν με τη μεταφορά των σκυβάλων, τις συνήθειες των Άγγλων και των Τούρκων φρουρών που είχαν την ευθύνη της επιτήρησης του χώρου της κουζίνας.

Πρωταγωνιστικό ρόλο στον τεράστιο χώρο των μαγειρείων όπου οι κατάδικοι έφτιαχναν τα φαγητά,

έπλεναν τα πάντα κι έψηναν ακόμα και τα ψωμιά, είχε ο Κίτσιος που κατέγραφε το κάθε τι στο μυαλό του και το ανέφερε στα μέλη της επιτροπής που είχε αναλάβει την εφαρμογή του σχεδίου απόδρασης του.

Ο Γιωρκάτζης τον διέταξε σε κάποιο στάδιο να ενημερώσει για το σχέδιο τον αγωγιάτη Βλαδίμηρο, ο οποίος και απάντησε ότι θα βοηθούσε σαν θα ερχόταν η ώρα.

Ο Κίτσιος ενημέρωσε το Γιωρκάτζη και τα άλλα μέλη της ομάδας.

Το σχέδιο άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά.

Όμως τα μεγαλύτερα προβλήματα, που φαίνονταν ανυπέρβλητα ήταν ο αυστηρός κανονισμός, σύμφωνα με τον οποίο η κάθε κοφίνα, και το κάθε δοχείο από σκύβαλα που αδειάζόταν στο μεγάλο αμάξι, έπρεπε να γινόταν υπό την επίβλεψη εντεταλμένου για το σκοπό αυτό βαθμοφόρου των Κεντρικών Φυλακών. Και στην προκειμένη περίπτωση ο επιβλέπων το άδειασμα των δοχείων ήταν ο Τούρκος Πεπετσαλής.

Ο Τούρκος φρουρός ήταν ένας πολύ έμπιστος των Αγγλων και δεν υπήρχε περίπτωση να πειστεί να κάνει τα στραβά μάτια.

Το άλλο φυσικά σοβαρό εμπόδιο που ήταν επίσης ανυπέρβλητο ήταν ο κανονισμός που πρόβλεπε σχολαστικό έλεγχο του φορτίου πριν το αμάξι βγει από το χώρο των φυλακών με τη σιδερένια σμίλα που βυθιζόταν με δύναμη από τον Αγγλο φρουρό επανειλημμένα κι αδιάκριτα στο φορτίο του αμαξιού για να εντοπίσει τυχόν άτομα στο βάθος του αμαξιού.

Τα δυο αυτά προβλήματα ανάγκασαν την ομάδα να καθυστερήσει για κάποιο χρονικό διάστημα την απόδραση του Γιωρκάτζη με την ελπίδα κάποιας απρόσμενης αλλαγής είτε στον Τούρκο φρουρό είτε στον τρόπο ελέγχου του φορτίου στην έξοδο των φυλακών από τον Αγγλο φρουρό με τη σιδερένια σμίλα.

Όμως ο αρχηγός της ΕΟΚΑ δεν έπαιρνε από δικαιολογίες. Κι από το βουνό όπου βρισκόταν ανέτρεψε την απόφαση τους διαμηνώντας αυστηρότατα στο Γιωρκάτζη:

- Τι κάνεις εκεί μέσα; Είμαι σχεδόν μόνος. Πάψε

επί τέλους να τεμπελιάζεις και πάρε δρόμο για δουλειά.

Ο Γιωρκάτζης γνώριζε τη δύσκολη θέση στην οποία βρισκόταν ο Διγενής. Γνώριζε ακόμη τη μεγάλη ανάγκη που είχε σε άνδρες η οργάνωση αυτή την περίοδο. Τα κτυπήματα των Αγγλων ήταν απανωτά.

- Έχει δίκαιο ο αρχηγός, είπε στους συναγωνιστές του ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, θυμάται ο Κίτσιος.

- Πρέπει να βγω, πρόσθεσε, από δω μέσα το συντομότερο δυνατό. Πρέπει να εφαρμόσουμε το σχέδιο μας. Δεν πάει άλλο. Ναι μεν οι κίνδυνοι είναι μεγάλοι. Πρέπει όμως να τους αντιμετωπίσω. Οι αγώνες χρειάζονται αποφασιστικότητα και θυσία. Να βρεθεί τρόπος να ξεφύγω από το μάτι του Τούρκου φρουρού. Δεν με νοιάζει αν με τρυπήσει η σμίλα. Μπορεί να ζήσω. Πρώτα ο θεός.

Οι συνεργάτες του τον έβλεπαν και θαύμαζαν την αποφασιστικότητά του. Και η απόφαση του ήταν οριστική και τελεσίδικη. Επρεπε, λοιπόν, όλοι να κινηθούν στα γρήγορα, με προσοχή κι αποφασιστικότητα.

Στρώθηκαν ξανά στη δουλειά. Παρακολουθούσαν τα πάντα, αλλά με ιδιαίτερη προσοχή στον τούρκο φρουρό που επέβλεπε το άδειασμα των δοχείων στο αμάξι και τον Αγγλο στρατιώτη που βύθιζε τη σμίλα στα σκύβαλα.

Δεν έπεσαν έξω. Επισήμαναν, με τη βοήθεια και του αγωγιάτη, κάτι που τους χαροποίησε. Από τις συνεχείς παρατηρήσεις πρόσεξαν ότι ένας από τους Αγγλους χειριστές της σμίλας συμπεριφερόταν μερικές φορές κάπως παράξενα. Υπήρξαν μάλιστα περιπτώσεις που παρά τον κανονισμό, αυτός απέφευγε να βυθίζει τη σμίλα επανειλημμένα στον όγκο των σκυβάλων.

Ακόμα μερικές φορές δεν την χρησιμοποιούσε καθόλου. Περιοριζόταν μόνο σε επιφανειακό έλεγχο με το μάτι.

Αυτό ήταν για τους διοργανωτές της απόδρασης

του Γιωρκάτζη πολύ σημαντικό. Ίσως να ήταν αυτό που περίμεναν τόσο καιρό. Συμφώνησαν ότι η απόδραση θα γινόταν την ημέρα που θα εκτελούσε χρέη χειριστή της σμίλας ο συγκεκριμένος βρετανός, ο οποίος, σύμφωνα με τα συμπεράσματα της παρακολούθησης, είχε τη συνήθεια να καταναλώνει μεγάλη ποσότητα αλκοόλ.

Την παρατήρηση αυτή είδε ο Γιωρκάτζης σαν πολύ θετική.

- Συνεχίστε την παρακολούθηση, τους συμβούλευσε.

Οι πληροφορίες που έφθαναν τις επόμενες μέρες ήταν πολύ ενθαρρυντικές: Ο Άγγλος φρουρός συνέχιζε την ίδια τακτική.

Όμως έμενε το πρόβλημα του Τούρκου φρουρού στο άδειασμα των σκυβάλων στο αμάξι. Θα μπορούσε να τοποθετηθεί ο Γιωρκάτζης μέσα σε κοφίνα, όπως έγινε με τους Παναγιώτου και Ολύμπιο, αλλά στην περίπτωση εκείνη δεν αδειάζοταν η κοφίνα, αλλά τοποθετείτο γεμάτη όπως ήταν μέσα στο αυτοκίνητο. Εδώ τα πράγματα ήταν πολύ δύσκολα. Κι από την άλλη ο Γιωρκάτζης δεν θα είχε την ευκαιρία να μπει σε κοφίνα.

Ο χρόνος που διέθετε ο Γιωρκάτζης να φθάσει από το κελλί του μέχρι το αμάξι ήταν ένα με δυο λεπτά. Σ αυτό το διάστημα έπρεπε να γίνουν τα πάντα με τέλειο συγχρονισμό.

Όμως κι εδώ βρέθηκε τελικά η λύση. Ο Κίτσιος θαναλάμβανε στην κρίσιμη στιγμή να παρασύρει τον Τούρκο φρουρό μέσα στην κουζίνα και το μεγάλο φούρνο ώστε να μπορέσουν να κάνουν οι υπόλοιποι τη δουλειά τους χωρίς προβλήματα.

Όταν όλα ήσαν έτοιμα προχώρησαν στην εφαρμογή του σχεδίου.

Στις **9** το πρωί της Πρωτομαγιάς του **1958** το μενού για όλους τους καταδίκους των Κεντρικών Φυλακών περιλάμβανε μακαρόνια στο φούρνο.

Κάπου είκοσι μεγάλες λαμαρίνες θα έπρεπε να τοποθετηθούν την ίδια ώρα για ψήσιμο.

Ο φούρνος, σύμφωνα με το πρόγραμμα, θα έπρεπε

να ανάψει λίγα λεπτά μετά, πράγμα που έγινε.

Με τη διαφορά ότι ο Χριστάκης Αντωνίου Κίτσιος δεν έλεγε να αρχίσει το φούρνισμα των 20 λαμαρίνων με τα μακαρόνια.

Είχε φυσικά το λόγο του. Καθυστερούσε σκόπιμα μέχρι να έρθει η ώρα που οι βαρυποινίτες, μεταξύ των οποίων κι ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, θα έβγαιναν το πεντάλεπτο από τα κελιά τους για φυσική ανάγκη.

Την ώρα εκείνη, σύμφωνα με το σχέδιο, ο Γιωρκάτζης θα πηδούσε στο εσωτερικό του αμαξιού, ενώ ταυτόχρονα οι συναγωνιστές του θα άδειαζαν μεγάλο αριθμό δοχείων από σκύβαλα από πάνω του.

Ο αγωγιάτης ήταν ήδη μιλημένος κι είχε συμφωνήσει. Οχι όμως κι ο Τούρκος δεσμοφύλακας.

Η κρίσιμη στιγμή πλησίαζε. Από κάποιο σημείο των μαγειρειών ο Κίτσιος είδε στο διάδρομο να ξεπροβάλλουν οι πρώτοι ισοβίτες.

Εσχώρισε ανάμεσα τους κι εκείνον που με τόση αγωνία περίμενε να δει, τον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη.

Χωρίς να χάσει χρόνο, βρέθηκε κοντά στον Τούρκο δεσμοφύλακα.

Με ύφος ταλαιπωρημένου και καταπονημένου ανθρώπου άγγιξε τον πανύψηλο μελαμψό φρουρό λέγοντας του με αγωνία:

- Ρε Πεπετσαλή, δεν σε βλέπω καλά, τη φυλακή δεν την γλυτώνεις σήμερα.

Απορημένος ο Τούρκος δεσμοφύλακας για όσα άκουε στράφηκε προς αυτόν και ρώτησε με αγωνία να πληροφορηθεί τί συνέβαινε.

- Είμαι πολύ άρρωστος σήμερα, έχω μεγάλο πονοκέφαλο και δεν μπορώ να φουρνίσω. Θα μείνουν όλοι νηστικοί σήμερα και στο τέλος θα βρεις κι εσύ το μπελά σου.

Στο άκουσμα της τελευταίας φράσης του Χριστάκη Αντωνίου ο Τούρκος δεσμοφύλακας, κατατρομοκρατήθηκε. Και χωρίς να χάσει χρόνο βρέθηκε κοντά στο φούρνο σηκώνοντας αμέσως την πρώτη λαμαρίνα.

Αυτό περίμεναν κι οι άλλοι συναγωνιστές του

για να δράσουν.

Σχεδόν ταυτόχρονα τέθηκαν σε λειτουργία τα εργαστήρια των φυλακών για σκοπούς παραπλάνησης και δημιουργίας θορύβου που χωρίς να το θέλει ο καθένας έστρεφε την προσοχή του προς το δαιμωνιώδη θόρυβο που προκαλούσαν τα μηχανήματα.

Ο Γιωρκάτζης μ ένα σάλτο βρέθηκε στα γρήγορα στο αμάξι σε ώρα που ο αγωγιάτης προσποιόταν ότι κοιτούσε αλλού ενώ οι συναγωνιστές του Γιωρκάτζη άδειαζαν κοφίνες κι άλλα δοχεία από σκύβαλα στο αμάξι.

Το σώμα του Γιωρκάτζη καλύφθηκε από σωρούς σκυβάλων, αρκετά από τα οποία είχαν συγκεντρωθεί από το προηγούμενο βράδυ.

Ο Γιωρκάτζης κουλουριάστηκε στην άκρη του αμαξιού όπου από κάποιες ρωγμές προσπαθούσε να αναπνέει για να μη πάθει ασφυξία από την απαίσια μυρωδιά που απέπνεαν τα σκουπίδια.

Ο Τούρκος δεσμοφύλακας, ασχολείτο με την τοποθέτηση των λαμαρίνων με τα μακαρόνια μέσα στο φούρνο. Η αγωνία του ήταν αλλού κι όχι στα σχέδια για απόδραση του Γιωρκάτζη.

Το αμάξι, βαρυφορτωμένο όσο ποτέ άλλοτε, περνούσε μια μια τις εξόδους μέχρι που έφθασε στην κρίσιμη τρίτη. Η αγωνία όλων έφθανε στο κατακόρυφο. Το ίδιο και του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη.

Χειριστής της σμίλας ήταν ο Άγγλος με την περίεργη συμπεριφορά, ο οποίος προς μεγάλη ανακούφιση τους περιορίστηκε σε τυπικό μόνο έλεγχο του αμαξιού. Δεν μπήκε στον κόπο να ελέγξει το φορτίο με τη σμίλα και το αμάξι αφέθηκε να προχωρήσει.

Σε λίγο έληγε και ο χρόνος της εξόδου των βαρυποινιτών από τα κελιά τους για φυσική ανάγκη. Όλοι στη γραμμή και με αργό, σκόπιμο περπάτημα, προχώρησαν στα κελιά τους. Αρχισε ο έλεγχος κι η καταμέτρηση τους.

Διαπίστωσαν ότι έλειπε ένας. Ακολούθησε δεύτερη καταμέτρηση. Το ίδιο. Ελειπε ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης.

Δόθηκε το σήμα συναγερμού. Οι σειρήνες άρχισαν να ουρλιάζουν.

Όμως ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης κάτω από τα σκουπίδια συνέχιζε τη δραματική διαφυγή του.

Αφηγήθηκε ο ίδιος αργότερα:

" Την **1.5.1958** δραπέτευσα από τις Φυλακές σε συνεννόηση με κοινόν κατάδικο Έλληνα, αφού κρύφτηκα στο κάρο των σκουπιδιών. Κατά την έξοδο του κάρου από τις Φυλακές έγινε έρευνα χωρίς να ανακαλυφθώ. Το κάρο μετέβη κατόπιν σε αγγλικό στρατόπεδο για να πάρει σκουπίδια, αλλά ευτυχώς και εκεί δεν με ανακάλυψαν. Έτσι αφού διασώθηκα, ανέλαβα ύστερα από διαταγή της Οργάνωσης, ως τομεάρχης Λευκωσίας μέχρι το τέλος του αγώνα".

Για τρίτη φορά ο "Χουντίνι" ξέφευγε από τα χέρια των Αγγλων.

Οι Αγγλοι υπολόγιζαν, προσθέτει ο Κίτσιος, ότι ο Γιωρκάτζης κρυβόταν κάπου στις Φυλακές. Δεν μπορούσαν να φαντασθούν ότι είχε ήδη αποδράσει μέρα μεσημέρι. Για ώρες συνέχιζαν τις έρευνες. Όμως ο Γιωρκάτζης ήταν άφαντος.

Ο Τούρκος δεσμοφύλακας ανακρίθηκε από τους Αγγλους. Τους διαβεβαίωσε ότι ο ίδιος επέβλεπε το άδειασμα των σκυβάλων και τίποτε δεν είδε.

Αυτά ανέφερε στους ανακριτές. Στο Χριστάκη Αντωνίου όμως είπε:

- Είσαι μεγάλη πάστα μα δεν πειράζει. Μόνο μην πεις τίποτε γιατί είμαι κρίμα.

Οι Αγγλοι του φυσούσαν και δεν κρύωνε.

Τα μέτρα που πήραν ήσαν πολύ εντονα προκειμένου να συλλάβουν και πάλι το "Χουντίνι".

Η εφημερίδα "Ελευθερία" της Λευκωσίας έγραψε στις **3 Μαΐου 1958**:

"Ο εκ των πολιτικών καταδίκων **26**έτης Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, επισήμως χαρακτηρισθείς ως πολύτιμο μέλος της ΕΟΚΑ κι ο οποίος δics κατά το παρελθόν είχε διαφύγει ενώ ετέλει υπό τας χείρας των φρουρών του, κατόρθωσε την πρωϊαν της

Πρωτομαγιάς να αποδράση, δια τρίτην φοράν εκ των Κεντρικών Φυλακών Λευκωσίας, όπου εξέτιε την επιβληθείσαν εις αυτόν ποινήν ισοβίων δεσμών επί κατοχή όπλων και πυρομαχικών.

"Ο τρόπος και αι συνθήκαι υπό τας οποίας απέδρασεν ο Γιωρκάτζης παραμένουν εισέτι μυστηριώδεις δια τας Αρχάς των Κεντρικών Φυλακών. Αύται αντιληφθείσαι περί την **11.30** π.μ. ώραν της προχθές την απουσίαν του, ετέθησαν αμέσως εν συναγερωμό. Αρχικώς ενομιζετο ότι ο Γιωρκάτζης δυνατόν να ευρίσκετο κεκρυμμένος κάπου εντός των φυλακών και ως εκ τούτου η κινητοποίησης και αι προσπάθειαι των αρχών προς ανεύρεσιν του εστράφησαν πρώτον εις την διεξαγωγήν εξονυχιστικών ερευνών εις άπαντας τους χώρους εντός και πέριξ της περιοχής των Φυλακών.

"Αι έρευναι συνεχίσθησαν μέχρι της **5ης** μ.μ. ώρας, συνδυασθείσαι και με εξαντλητικάς ανακρίσεις αριθμού καταδίκων και φρουρών. Όταν απεδείχθη ότι ο Γιωρκάτζης δεν ευρίσκετο εντός των Φυλακών, αι αρχαί επείσθησαν περί της αποδράσεως του Γιωρκάτζη και εκάλεσαν εις κινητοποίησησιν τας ανά την νήσον στρατιωτικάς και αστυνομικάς δυνάμεις εις διεξαγωγήν ερευνών προς ανεύρεσιν και σύλληψιν του αποδράσαντος. Εις πλείστας συγκοινωνιακάς αρτηρίας της νήσου, δυνάμεις ασφαλείας ήγειραν οδοφράγματα και προέβαινον εις ερεύνας επί των διερχομένων οχημάτων και των επιβατών.

"Ανδρες της Αστυνομίας εν πολιτική περιβολή μετέβησαν την **2** μ.μ. ώραν της προχθές Πέμπτης εις το εν τη Δημοτική Αγορά Αγίου Ανδρέου Λευκωσίας ευρισκόμενον κατάστημα του κ. Δαμιανού Καμένου και διεξήγαγον λεπτομερή έρευνα τόσον εις το κυρίως κατάστημα, όσον και εις το υπόγειον δωμάτιον του καταστήματος.

"Ακολούθως οι αστυνομικοί μετέφεραν δι αυτοκινήτου τον κ. Καμένον εις την εν Λευκωσία (οδός Ζαννέτου αρ **6**) οικίαν του και διεξήγαγον εξονυχιστικήν έρευναν.

"Έρευνα διεξήχθη και εις το επί της ίδιας οδού ευρισκόμενον κατάστημα του ιδίου.

"Εις ερώτησιν του κ. Καμένου διατί διεξάγονται αι έρευναι αύται, οι αστυνομικοί απέφυγον κατ' αρχάς να απαντήσουν προς αυτόν, αλλά ηρώτησαν εάν γνωρίζει τον Πολύκαρπον Γιωρκάτζη. Ο κ. Καμένος τους είπεν ότι τον γνωρίζει και ότι τυγχάνουν συγγενείς. Οι αστυνομικοί τότε του απάντησαν:

" - Μας έφυγεν.

"Μετά τας ερεύνας εις την οικίαν και τα καταστήματα του κ. Καμένου οι αστυνομικοί μετέβησαν εις την εν Στροβόλω οικίαν της ανεψιάς του Μαρούλας Καραολή, αδελφής του απαγχονισθέντος Μιχαλάκη Καραολή. Κατά την άφιξιν των οι ένοικοι απουσίαζον και οι αστυνομικοί παραβιάσαντες την εξώθυραν της οικίας εισήλθον εντός αυτής, όπου διεξήχθη λεπτομερεστάτη έρευνα.

"Σχετικόν επίσημον ανακοινωθέν αναφέρει ότι η απουσία του Πολυκάρπου Γιωρκάτζη εγένετο αντιληπτή την **11,30** π.μ. ώραν της προχθές ότε διεπιστώθη ότι ούτος δεν ευρίσκετο εις τον τόπον της εργασίας την οποία εξετέλει υπό επιτήρησιν εντός των Κεντρικών Φυλακών.

"Το Ρέουτερ μετέδωσεν ότι διετάχθη κινητοποιήσις των καθ' άπασαν την νήσον δυνάμεων ασφαλείας προς ανακάλυψιν και σύλληψιν του Πολυκάρπου Γιωρκάτζη. Άνδρες της ασφαλείας εχαρακτήρισαν τούτον ως ευκίνητον και ολισθηρόν ως έγγελυν".